

## Nehemia

We lezen in Nehemia 1:1 t/m 6

*De geschiedenis van Nehemia, de zoon van Chakalja. In de maand Kislew, in het twintigste jaar, toen ik in de burcht Susan was,*

Nehemia: zijn naam betekent: De Heere troost. Het was in de *maand Kislew* (en dat komt ongeveer overeen met onze december maand) ... *in het twintigste jaar* van de Perzische koning Arthahsasta ... *toen ik in de burcht Susan was* ... dat was een zomer residentie van de Perzische koningen.

*2 Kwam tot mij Chanani, één van mijn broeders, met enige mannen uit Juda.*

Chanani was de echte lieflijke broer van Nehemia. Hij kwam met enkele mannen uit Juda (dus uit Israëel) bij Nehemia op bezoek.

*En ik vroeg hen naar de Joden, die ontkomenen, die uit de gevangenschap waren overgebleven en ook naar Jeruzalem.*

Met de "ontkomenen" wordt bedoeld: hen die uit de ballingschap met hun nakomelingen waren teruggekeerd naar Juda en Jeruzalem.

*3 Zij zeiden tot mij: De overgeblevenen, die daar in het gewest uit de gevangenschap zijn overgebleven, verkeren in grote rampspoed en smaad, en de muur van Jeruzalem is afgebroken, en zijn poorten zijn met vuur verbrand.*

Hiermee wordt niet bedoeld de verwoesting van Nebukadnezar van Jeruzalem, maar het ziet op latere verwoestingen en

brandstichtingen van de toenmalige bewoners van Palestina.

*4 Zodra ik deze woorden hoorde, zette ik mij neder, weende en bedreef rouw, dagen lang. Ook vastte en bad ik voor het aangezicht van de God des hemels.*

Nehemia had liefde en zorg voor Juda en Jeruzalem en werd verdrietig van de boodschap die hij van zijn broer hoorde.

Hij weende en bedreef rouw, dagen lang. Ook vastte hij daarbij en sprak een gebed uit en we lezen daarvan de verzen 5 t/m 7:

*5 En zeide: Ach, Here, God des hemels, grote en geduchte God, die het verbond en de goedertierenheid gestand doet jegens hen die U liefhebben en uw geboden onderhouden,*

*6 Laat toch uw oor opmerkzaam en uw ogen geopend zijn, om te horen naar het gebed van uw knecht, dat ik thans dag en nacht voor de Israëlieten, uw knechten, tot U opzend.*

*En ik doe belijdenis van de zonden der Israëlieten, die wij tegen U bedreven hebben; ook ik en mijn familie, wij hebben gezondigd.*

Hierin is Nehemia voor ons een voorbeeld in gebed en in toewijding. Hij het een hart voor Gods zaak en voor Gods kinderen en deed belijdenis van de zonden van de Israëlieten en hij deed ook belijdenis van zijn eigen zonden en van die van zijn familie!

Hij beleed (1) de zonden van Gods volk en (2) hij beleed zijn eigen zonden en (3) hij beleed ook de zonden van zijn familie.

En dan bidt hij tenslotte in vers 11:

*Ach, Here, laat toch uw oor opmerkzaam zijn op het gebed van uw knecht en op het gebed van uw knechten, die een welgevallen hebben aan de vreeze van uw naam, en doe uw knecht heden slagen en laat hem erbarming vinden bij deze man. Ik was namelijk schenker van de koning.*

Uit zijn woorden: *doe uw knecht heden slagen en laat hem erbarming vinden bij deze man* blijkt dus dat hij in zijn hart een plan had gekregen om de muren van Jeruzalem te herbouwen en dat toch wel gewaagde plan wilde hij voorleggen aan de koning.

*Here, laat uw knecht slagen en laat mij erbarming vinden bij de koning voor mijn plannen.*

En dan lezen we het vervolg in hoofdstuk 2: 1 t/m 10

*1 In de maand Nisan (dat is in de maand maart dus ongeveer 2 ½ maand later), in het twintigste jaar van koning Artachsasta, toen er wijn voor hem gereed stond, hief ik de wijn op en reikte die de koning toe.*

Nehemia was namelijk schenker aan het hof van koning Artachsasta en waarschijnlijk heeft koningin Esther daar voor gezorgd want de geschiedenis verhaald, dat Artachsasta een stiefzoon van haar was.

*Nu was ik nooit treurig geweest in zijn tegenwoordigheid.* Dat is een goed getuigenis dat Nehemia kon afleggen; hij was nooit treurig geweest in tegenwoordigheid van de koning.

En toen de koning het sombere gezicht van Nehemia zag lezen we het volgende van hem:

*2 De koning zei tot mij: Waarom staat uw gezicht zo somber, hoewel gij niet ziek zijt? Dit kan niet anders dan hartzeer zijn. Toen werd ik ten zeerste bevreesd,*

De koning toont belangstelling en de opkomende angst kwam doordat hij nu met zijn hartzeer plotseling voor de dag moest komen.

*3 En zei tot de koning: De koning leve in eeuwigheid! Hoe zou mijn gezicht niet somber staan, daar de stad, de plaats waar de graven mijner vaderen zijn, verwoest is en haar poorten door vuur verteerd zijn?*

Het antwoord van Nehemia is vrij van politieke of nationale bedoelingen. Nee, het is de liefde voor zijn God en volk – zijn voorvaderen - die hem tot spreken drijft.

*4 En de koning zeide tot mij: Wat is dan uw verzoek? Toen bad ik tot de God des hemels.*

En toen de koning tegen hem zei: wat is dan uw verzoek .... toen bad Nehemia tot de God des hemels en dat kan niet anders dan een soort schietgebed geweest zijn, want enkele momenten later begint hij te spreken.

Voorbeeld Nehemia: doe een schietgebed in moeilijke situaties en je zult hulp ervaren.

*5 En ik zeide tot de koning: Dat gij, indien het de koning goeddunkt en indien uw knecht u welgevallig is, mij zendt naar Juda, naar de stad waar de graven mijner vaderen zijn, om haar te herbouwen.*

*6 De koning zeide tot mij, terwijl zijn gemalin naast hem zat: Hoelang zal uw reis duren, en wanneer zult gij terugkeren? En de koning stemde erin toe mij te zenden; en ik gaf hem een bepaalde tijd op.*

Blijkbaar is de aanwezigheid van de koningin ook van invloed op de inwilliging van zijn verzoek. Mogelijk heeft hij ervaren dat de koningin hem een goed hart toe droeg. Het woord "gemalin" is een uitdrukking voor de echtgenote van een hooftgeplaatst persoon.

*De koning stemde erin toe mij te zenden!*  
En dat niet alleen, zijn gebed werd rijkelijk verhoord want uit 5:14 blijkt dat de koning hem aanstelde tot landvoogd over het land Juda, waarin de stad Jeruzalem ligt.

*7 En ik zeide tot de koning: Indien het de koning goeddunkt, laat men mij brieven geven voor de landvoogden van het gebied over de Rivier, dat zij mij laten doortrekken, totdat ik in Juda kom;*

Nehemia moet door het gebied van andere landvoogden trekken en daar heeft hij toestemming van de koning voor nodig.

*8 Ook een brief aan Asaf, de houtvester des konings, dat hij mij hout geve om de poorten van de burcht die bij de tempel behoort, van zolders te voorzien en voor de muur van de stad en voor het huis, waar ik mijn intrek nemen zal.*

Nehemia vraagt aan de koning ook om de benodigde spullen om huizen te herbouwen, ook het huis waar hij zelf in wil gaan wonen. Het was nogal wat, wat Nehemia aan de koning vroeg.

*En de koning gaf ze mij, daar de goede hand van mijn God over mij was.*

Voorbeeld Nehemia: hij geeft God de eer dat de koning aan zijn verzoek gehoor geeft. "Gods goede hand is over mij".

*9 Ik kwam bij de landvoogden van het gebied over de Rivier en gaf hun de brieven van de koning. Ook had de koning legeroversten en ruiters met mij meegezonden.*

Het werd dus een hele stoet die vertrok uit de burcht Suzan richting Jeruzalem.

*10 Toen de Choroniet Sanballat en de Ammonitische slaaf Tobia het hoorden, werden zij er zeer hevig over ontstemd, dat er iemand gekomen was om het goede voor de Israëlieten te zoeken.*

Er komt tegenstand als het goede voor Israël gezocht wordt. Sanballat was stadhouder van Samaria

Met het Hebr. woord "slaaf" voor Tobia kan volgens schriftkenners ook een hoge regerings functionaris aangeduid worden en dat is het waarschijnlijk geweest. De stadhouder van Samaria Sanballat en zijn hoge functionaris Tobia.

Ze waren er " zeer hevig over ontstemd."

Maar dan lezen we in de verzen 19 en vooral ook in vers 20 de beroemde reactie van Nehemia op die tegenstand:

*19 Toen de Choroniet Sanballat en de Ammonitische slaaf Tobia en de Arabier Gesem het hoorden, bespotten en verachtten zij ons en zeiden: Wat doet gij daar? Komt gij tegen de koning in opstand?*

Gesem behoort inmiddels ook tot de tegenstanders; hij was vermoedelijk landvoogd over de toenmalige provincie Arabie. Zij trachtten met z'n allen Nehemia te intimideren.

Les: De vijanden van God willen ons intimideren; laten wij ons daar niets van aantrekken maar vertrouwen op God.

*20 Maar ik diende hen van antwoord en zeide tot hen: De God des hemels, Hij zal het ons doen gelukken, en wij, zijn knechten, zullen ons gereedmaken en bouwen; gij echter hebt deel noch recht noch gedachtenis in Jeruzalem.*

We gaan naar hoofdstuk 8. Na de herbouw van de muren komt er feest in Jeruzalem.

*1 Toen nu de zevende maand aanbrak en de Israëlieten in hun steden waren, kwam het gehele volk als een man bijeen op het plein voor de Waterpoort.*

De zevende maand: dat is de maand Tisji en dat is een feestmaand in Israël.

Tisjri 1 = de nieuwjaarsdag

Tisjri 10 = de grote verzoendag

Tisjri 15-22 = het loofhuttenfeest

*En men verzocht de schriftgeleerde Ezra het boek der wet van Mozes, die de Here aan Israël gegeven had, te halen.*

Het woord van God wordt te voorschijn gehaald!

*3 Toen bracht de priester Ezra de wet voor de gemeente, zowel mannen als vrouwen en ieder die het kon begrijpen, op de eerste dag van de zevende maand.*

Er kwam dus een opwekking daar op de eerste dag van het nieuwe jaar! Met "ieder die het kon begrijpen" worden de kinderen bedoeld.

*4 En hij las daaruit voor op het plein voor de Waterpoort van dat het licht werd tot de namiddag in tegenwoordigheid van de mannen en de vrouwen en van hen die het konden begrijpen. Het gehele volk hoorde aandachtig naar het boek der wet.*

De eerste samenkomst duurde ongeveer zes uur lang maar er werd dan ook op een levendige manier uitleg gegeven aan het woord van God.

*5 De schriftgeleerde Ezra stond op een houten verhoging, die men voor die gelegenheid gemaakt had.*

*En naast hem, aan zijn rechterhand, stonden (zes mannen) Mattitja, Sema, Anaja, Uria, Chilkia en Maaseja; en aan zijn linkerhand (stonden 7 mannen) Pedaja, Misael, Malkia, Chasum, Chasbaddana, Zekarja, Mesullam.*

*6 Ezra opende dus het boek ten aanschouwen van het gehele volk, want hij stond hoger dan het gehele volk. En zodra hij het boek opende, stond het gehele volk op.*

Het volk toonde eerbied voor het woord van God en stond op!

*7 Ezra loofde de Here, de grote God, en het gehele volk antwoordde, terwijl het de handen omhoog hief: Amen, Amen. En zij knielden en bogen zich voor de Here neder met het gelaat ter aarde.*

Het was niet alleen Ezra die het woord voerde en uitlegde maar er worden 13

mannen en de Levieten als sprekers genoemd in deze zes uur durende bijeenkomst!

*8 En Jesua, Bani, Serebja, Jamin, Akkub, Sabbetai, Hodia, Maaseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Chanan, Pelaja en de Levieten gaven het volk onderricht in de wet, terwijl het op zijn plaats bleef staan.*

*9 Zij lazen namelijk uit het boek, uit de wet Gods, duidelijk voor en gaven uitlegging, zodat men het voorgelezene begreep.*

Dat is dus van belang: duidelijk voorlezen en een duidelijke uitleg zodat men het voorgelezene begrijpt.

*10 En Nehemia (dat is de stadhouder) met de priester-schriftgeleerde Ezra en de Levieten, die het volk onderricht gaven, zeiden tot het gehele volk:*

*Deze dag is voor de Here, uw God, heilig; bedrijft geen rouw en weent niet. Want het gehele volk weende, toen het de woorden der wet hoorde.*

Het hele volk weende (het werd overtuigd van het verschil tussen hen en het woord van God en zij zagen hun tekorten en zonden.

Maar deze droefheid naar Gods wil brengt blijdschap en vreugde te weeg.

*11 Voorts zeide hij tot hen: Gaat heen, eet lekkernijen en drinkt zoete dranken en zendt aan ieder voor wie niets bereid is, een deel.*

*Want deze dag is voor onze Here heilig; weest dus niet verdrietig, want de vreugde in de Here, die is uw toevlucht.*

De herziene Staten-vertaling zegt hier: *weest niet bedroefd, want de vreugde van de Heere, dat is uw kracht.*

En dat zullen ook wij doen, als wij het woord van God op ons in hebben laten werken: Dan zal de vreugde des Heren onze kracht zijn.